

**AKADEMIJA TEHNIČKIH ZNANOSTI HRVATSKE
CROATIAN ACADEMY OF ENGINEERING**

Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), članica je Međunarodnog vijeća akademija tehničkih znanosti i inženjerstva (CAETS), sa sjedištem u Washingtonu, DC, SAD, od 2000., a od 2005. članica je Europskog vijeća akademija primijenjenih znanosti, tehnologija i tehničkih znanosti (Euro-CASE), sa sjedištem u Parizu, Francuska, EU.

Zagreb, 3. lipnja 2026.

Ur. br.: HATZ-2606-234

**SAŽETAK IZVJEŠĆA ZA DONOSITELJE POLJOPRIVREDNE POLITIKE I MJERODAVNE DIONIKE RAZVOJA
HRVATSKE POLJOPRIVREDE I POLJOPRIVREDNO-PREHRAMBENOG SEKTORA**

OKRUGLI STOL S PANEL-RASPRAVOM „U KOJOJ JE MJERI PROVEDIV EUROPSKI ZELENI PLAN?“

Okrugli stol s panel-raspravom „U kojoj je mjeri provediv Europski zeleni plan?“, održan 25. svibnja 2026. godine na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, u organizaciji Akademije tehničkih znanosti Hrvatske – Odbora za suradnju s gospodarstvom i regionalnu suradnju HATZ-a te Inovacijskog centra Nikola Tesla, otvorio je jedno od ključnih razvojnih pitanja današnje Hrvatske i Europe: kako ostvariti zelenu tranziciju, a pritom očuvati proizvodnju hrane, konkurentnost poljoprivrednika, sigurnost opskrbe, vitalnost ruralnog prostora i dugoročnu održivost poljoprivredno-prehrambenog sektora.

Rasprava je pokazala da Europski zeleni plan više nije samo okolišna ili klimatska strategija, nego test sposobnosti europskih i nacionalnih politika da ambiciozne ciljeve pretvore u provedive, gospodarski održive i društveno prihvatljive mjere. U poljoprivredi je taj test posebno zahtjevan jer se upravo u njoj susreću tlo, voda, klima, energija, tržište, sigurnost hrane, životni standard proizvođača i demografska opstojnost sela. Zato se pitanje provedivosti ne može svesti na dvojbu „za“ ili „protiv“ Zelenog plana. Ključno je pitanje pod kojim uvjetima taj plan može postati razvojna prilika, a ne dodatno administrativno opterećenje.

Naglasci Sažetka

1. **Europski zeleni plan treba promatrati kao razvojni, a ne samo regulatorni okvir.** Njegova provedivost ovisi o povezivanju održivosti s proizvodnjom hrane, konkurentnošću, energijom, tehnologijom i ruralnim razvojem.
2. **Održivo ne smije značiti proizvodno neodrživo.** Zelena tranzicija ne smije voditi padu domaće proizvodnje, rastu troškova bez kompenzacije i većoj ovisnosti o uvozu.
3. **Prehrambena sigurnost mora postati strateški prioritet države.** Proizvodnja hrane pitanje je nacionalne sigurnosti, otpornosti i društvene stabilnosti.
4. **Hrvatska treba jasne sektorske prioritete.** Potrebno je odrediti sektore u kojima treba povećati proizvodnju, samodostatnost, preradu i dodanu vrijednost.
5. **Konkurentnost traži pravedna tržišna pravila.** Ako europski proizvođači poštuju visoke standarde, i uvoz hrane mora biti usklađen s usporedivim pravilima.
6. **Potpore trebaju biti razvojne, a ne samo kompenzacijske.** Trebaju se jače vezati uz proizvodnju, ulaganja, zapošljavanje, modernizaciju, preradu i dodanu vrijednost.

**AKADEMIJA TEHNIČKIH ZNANOSTI HRVATSKE
CROATIAN ACADEMY OF ENGINEERING**

Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), članica je Međunarodnog vijeća akademija tehničkih znanosti i inženjerstva (CAETS), sa sjedištem u Washingtonu, DC, SAD, od 2000., a od 2005. članica je Europskog vijeća akademija primijenjenih znanosti, tehnologija i tehničkih znanosti (Euro-CASE), sa sjedištem u Parizu, Francuska, EU.

7. **Zemljišna politika ključna je razvojna poluga.** Bez sigurnog pristupa zemljištu nema ulaganja u stočarstvo, trajne nasade, navodnjavanje, preradu i preciznu poljoprivredu.
8. **Mladi poljoprivrednici trebaju cjelovit paket podrške.** Generacijska obnova traži zemljište, kapital, znanje, tehnologiju, tržište i kvalitetu života u ruralnom prostoru.
9. **Ruralni razvoj širi je od poljoprivredne proizvodnje.** Škole, vrtići, zdravstvo, prometna povezanost, digitalna infrastruktura i društveni sadržaji preduvjeti su opstanka sela.
10. **Znanje je temelj provedive tranzicije.** Nova poljoprivreda zahtijeva agronomске, veterinarske, prehrambeno-tehnološke, digitalne, energetske, ekonomske i upravljačke kompetencije.
11. **Pametna poljoprivreda treba biti alat produktivnosti i otpornosti.** Senzori, dronovi, precizno navodnjavanje, robotika, umjetna inteligencija i digitalne platforme moraju donositi mjerljivu korist.
12. **Tehnologija mora biti dostupna malim i srednjim proizvođačima.** Potrebni su demonstracijski projekti, savjetovanje, procjena isplativosti i testiranje prije ulaganja.
13. **Energetska priuštivost uvjet je tranzicije.** Obnovljivi izvori, energetska učinkovitost i pametno upravljanje potrošnjom trebaju biti dio razvojne politike za gospodarstva.
14. **Javna uprava treba postati razvojni partner proizvođačima.** Potrebne su jednostavnije procedure, brže odluke, bolja koordinacija resora, jasniji natječaji i predvidiva pravila.

Poruke i preporuke

Središnja poruka skupa glasi: Europski zeleni plan u hrvatskoj poljoprivredi može biti provediv samo ako se iz regulatornog okvira pretvori u razvojni dogovor. Taj dogovor mora povezati održivost s proizvodnjom, konkurentnošću, prehrambenom sigurnošću, energetsom priuštivošću, znanjem, tehnologijom, financiranjem i učinkovitom javnom upravom. Održivo ne smije značiti proizvodno neodrživo. Zelena tranzicija ne smije dovesti do pada domaće proizvodnje hrane, rasta ovisnosti o uvozu i slabljenja ruralnih područja. Naprotiv, ona mora postati poluga modernizacije, tehnološkog napretka, generacijske obnove i stvaranja veće dodane vrijednosti u hrvatskom agri-food sektoru.

Europski zeleni plan zamišljen je kao strategija rasta Europske unije prema klimatski neutralnom, resursno učinkovitom, modernom i konkurentnom gospodarstvu. Međutim, energetska kriza, rat u Ukrajini, sigurnosne i ratne krize, poremećaji opskrbenih lanaca, inflacija cijena hrane i inputa, klimatski ekstremi te pritisak globalne konkurencije pokazali su da sama ambicija nije dovoljna. U poljoprivredi se ciljevi ne mogu provoditi samo administrativnim putem. Ako se od proizvođača traže stroži okolišni i klimatski standardi, istodobno im se moraju osigurati uvjeti da ih mogu provesti bez gubitka konkurentnosti, produktivnosti i dohotka.

Hrvatska ne kreće od nule. Postoje strateški i zakonodavni okviri: Zakon o poljoprivredi, Strateški plan ZPP-a 2023.–2027., Nacionalni energetska i klimatski plan, klimatski i okolišni propisi te programi vezani

AKADEMIJA TEHNIČKIH ZNANOSTI HRVATSKE CROATIAN ACADEMY OF ENGINEERING

Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), članica je Međunarodnog vijeća akademija tehničkih znanosti i inženjerstva (CAETS), sa sjedištem u Washingtonu, DC, SAD, od 2000., a od 2005. članica je Europskog vijeća akademija primijenjenih znanosti, tehnologija i tehničkih znanosti (Euro-CASE), sa sjedištem u Parizu, Francuska, EU.

uz ekološku i održivu poljoprivredu. No formalna usklađenost s europskim dokumentima nije dovoljna. Ključno je pretvoriti dokumente u stvarni razvojni kapacitet na terenu: u proizvodnju, investicije, znanje, tehnologiju, tržište, infrastrukturu i pravedniji položaj proizvođača. Hrvatska se stoga treba pomaknuti od administrativnog prema razvojnog odgovoru. Administrativni odgovor svodi se na prepisivanje ciljeva, fragmentirane procedure i potpore koje kasne za potrebama prakse. Razvojni odgovor podrazumijeva jasne sektorske prioritete, brže dozvole, dostupne investicijske instrumente, učinkovite savjetodavne službe, digitalizaciju, preciznu poljoprivredu, jačanje prerade i financiranje projekata s realnom ekonomskom osnovom.

Proizvodnja hrane nije samo gospodarsko pitanje, nego pitanje nacionalne sigurnosti, društvene stabilnosti i otpornosti države. Pandemija, ratni i geopolitički poremećaji, nestabilnost opskrbnih lanaca, rast cijena energije i klimatski ekstremi pokazali su koliko je opasno preveliko oslanjanje na vanjske izvore hrane. Samodostatnost ne znači autarkiju ni zatvaranje tržišta, nego sposobnost da se u ključnim sektorima osigura dovoljna domaća proizvodnja i preradbeni kapaciteti, osobito u kriznim okolnostima.

Hrvatska ima značajne prirodne, prostorne i stručne potencijale, ali u nizu sektora bilježi nedovoljnu samodostatnost. Posebno su osjetljivi stočarstvo, mljekarstvo, povrćarstvo, voćarstvo, svinjogojstvo, govedarstvo, prerada, skladištenje i logistika. Istodobno postoje sektori u kojima Hrvatska ima solidne rezultate, poput žitarica, uljarica, ribe i pojedinih prerađevina. To pokazuje da problem nije nedostatak potencijala, nego nedovoljno razvijeni, povezani i strateški vođeni lanci vrijednosti. Prehrambena sigurnost zato mora biti ugrađena u sve buduće mjere poljoprivredne politike, a svaka mjera zelene tranzicije treba se procjenjivati prema učinku na okoliš, proizvodnju, dohodak, zaposlenost, dostupnost hrane i samodostatnost.

Važno je i pitanje konkurentnosti. Hrvatski i europski poljoprivrednici posluju u zahtjevnom regulatornom okruženju i moraju poštovati visoke standarde sigurnosti hrane, zaštite okoliša, sljedivosti i kontrole proizvodnje. Ti su standardi važni, ali stvaraju dodatne troškove. Problem nastaje kada se na europsko tržište uvozi hrana proizvedena pod bitno drukčijim uvjetima, uz niže okolišne, klimatske, radne ili proizvodne standarde. Tada europski proizvođač nosi teret strožih pravila, dok uvozna roba može biti jeftinija jer ne internalizira iste troškove.

Zato je načelo reciprociteta jedno od ključnih pitanja buduće europske i hrvatske poljoprivredne politike. Ako Europska unija traži visoke standarde od vlastitih proizvođača, tada i uvoz hrane mora biti usklađen s usporedivim pravilima. U protivnom se ne postiže stvarna globalna održivost, nego se proizvodnja premješta izvan Europe, slabi europska proizvodna baza, a emisije i okolišni pritisci ostaju drugdje. Za Hrvatsku je dodatno važno da europske politike uvažavaju različite početne pozicije država članica, jer hrvatska poljoprivreda u tranziciju ulazi s problemima usitnjenosti gospodarstava, slabijom investicijskom bazom, neriješenim zemljišnim odnosima, manjkom preradbenih kapaciteta, nedostatkom radne snage i demografskim praznjenjem sela.

AKADEMIJA TEHNIČKIH ZNANOSTI HRVATSKE CROATIAN ACADEMY OF ENGINEERING

Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), članica je Međunarodnog vijeća akademija tehničkih znanosti i inženjerstva (CAETS), sa sjedištem u Washingtonu, DC, SAD, od 2000., a od 2005. članica je Europskog vijeća akademija primijenjenih znanosti, tehnologija i tehničkih znanosti (Euro-CASE), sa sjedištem u Parizu, Francuska, EU.

Sustav potpora treba se snažnije usmjeriti prema stvarnoj proizvodnji, ulaganjima, zapošljavanju, tehnološkoj modernizaciji, preradi i stvaranju dodane vrijednosti. Potpore ne smiju služiti samo održavanju postojećeg stanja, nego trebaju biti instrument promjene razvojne strukture hrvatske poljoprivrede. Posebno ih treba usmjeriti prema sektorima i modelima koji jačaju prehrambenu sigurnost i otpornost: stočarstvu, mljekarstvu, povrću, voću, preradi, skladištenju, navodnjavanju, energetske ulaganjima, mladim poljoprivrednicima, kratkim lancima opskrbe i integriranim modelima proizvodnje „od polja do stola“. Veću podršku trebaju dobiti oni koji proizvode, ulažu, zapošljavaju, uvode tehnologije i doprinose prehrambenoj sigurnosti.

Dostupnost poljoprivrednog zemljišta jedno je od ključnih razvojnih ograničenja. Bez dugoročno sigurnog pristupa zemljištu nema ozbiljnih ulaganja u stočarstvo, trajne nasade, navodnjavanje, skladišta, preradu, obnovljive izvore energije ili preciznu poljoprivredu. Zemljišna politika zato nije samo administrativno pitanje, nego razvojna poluga. Mladim poljoprivrednicima posebno je teško ući u sektor ako nemaju pristup zemljištu, kapitalu i savjetodavnoj podršci. Generacijska obnova zahtijeva cjelovit pristup: zemljište, financiranje, znanje, tehnologiju, tržišnu sigurnost i kvalitetu života u ruralnom prostoru. Ruralni razvoj treba promatrati šire od poljoprivredne proizvodnje: škole, vrtići, zdravstvo, prometna povezanost, digitalna infrastruktura i društveni sadržaji preduvjeti su opstanka sela.

Zelena tranzicija neće biti provediva bez znanja. Nova poljoprivreda zahtijeva agronomске, veterinarske, prehrambeno-tehnološke, ekonomske, digitalne, energetske i upravljačke kompetencije. Budući stručnjaci moraju razumjeti klasičnu proizvodnju, ali i podatke, senzore, robotiku, umjetnu inteligenciju, klimatsku prilagodbu, održivo gospodarenje tlom i vodom, sigurnost hrane, zaštitu bilja i tržišne modele. Uloga agronomskih fakulteta i drugih visokoškolskih, znanstvenih i stručnih institucija pritom je ključna. Akademska zajednica, savjetodavne službe, demonstracijske farme, proizvođači, prehrambena industrija i javne politike moraju biti bolje povezani. Savjetodavne službe trebaju pružiti praktičnu pomoć u procjeni isplativosti tehnologija, uvođenju digitalnih alata, prilagodbi klimatskim rizicima, pripremi projektnih prijava i povezivanju s tržištem. Cjeloživotno obrazovanje mora postati sastavni dio poljoprivredne politike.

Pametna poljoprivreda jedna je od najvažnijih poluga provedivosti Europskog zelenog plana, ali tehnologija ne smije biti sama sebi svrha. Ona ima smisla samo ako proizvođaču donosi jasnu korist: manji trošak, veći prinos, bolju kvalitetu, učinkovitiju zaštitu bilja, racionalnije navodnjavanje, bolji nadzor životinja, manje gubitaka i sigurnije poslovanje. Među tehnologijama s neposrednim učinkom istaknuti su senzori za tlo, vlagu i mikroklimu, dronovi za nadzor usjeva, sustavi preciznog navodnjavanja, digitalne platforme, automatizacija plastenika, nadzor zdravlja životinja, robotski sustavi, umjetna inteligencija za potporu odlučivanju, satelitski podaci i agrometeorološki modeli.

Širenje pametne poljoprivrede nailazi na prepreke: nepovjerenje dijela proizvođača, visoke početne troškove, nejasan povrat ulaganja, manjak savjetodavne podrške, nedovoljnu interoperabilnost podataka i regulatornu fragmentaciju. Pametna poljoprivreda nalazi se između više propisa: zrakoplovstva, zaštite bilja, voda, okoliša, sigurnosti hrane, zaštite podataka i telekomunikacija. Zato su

AKADEMIJA TEHNIČKIH ZNANOSTI HRVATSKE CROATIAN ACADEMY OF ENGINEERING

Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), članica je Međunarodnog vijeća akademija tehničkih znanosti i inženjerstva (CAETS), sa sjedištem u Washingtonu, DC, SAD, od 2000., a od 2005. članica je Europskog vijeća akademija primijenjenih znanosti, tehnologija i tehničkih znanosti (Euro-CASE), sa sjedištem u Parizu, Francuska, EU.

potrebni jasniji operativni postupci i međuresorna koordinacija. Nije nužno odmah donositi poseban zakon, ali je nužno ugraditi pametne tehnologije u pravilnike, natječaje, savjetodavne programe, ruralni razvoj i digitalne registre. Posebno je važno razviti mehanizme komercijalizacije uspješnih pilot-projekata kako bi znanje i demonstracijska rješenja prešla u širu primjenu.

Europski digitalni inovacijski centri, poput CROBOHUB++, mogu imati važnu ulogu u približavanju tehnologije poljoprivrednicima i agri-food poduzećima. Njihova je vrijednost u povezivanju akademske ekspertize, poduzetništva, javnog sektora, financijskih izvora i europskih inovacijskih mreža. Posebno je važan koncept „testiranja prije ulaganja“. Proizvođači često ne znaju koja je tehnologija za njih prikladna, koliki je povrat ulaganja, je li rješenje kompatibilno s njihovim gospodarstvom i imaju li znanje za njegovu primjenu. EDIH modeli mogu pomoći procjenom digitalne zrelosti, analizom potreba, izradom proof-of-concept rješenja, terenskim testiranjem, edukacijom i povezivanjem s financiranjem. Digitalizacija ne smije biti privilegij velikih sustava, jer bi se time tehnološki jaz u hrvatskoj poljoprivredi dodatno povećao.

Bez priuštive energije nema provedive zelene tranzicije. Poljoprivredna gospodarstva, osobito stočarska, mljekarska, plastenička, preradbeni i skladišna, suočavaju se s visokim troškovima električne energije, goriva, grijanja, hlađenja, transporta i prerade. Obnovljivi izvori energije mogu biti važan dio odgovora. Fotonaponske elektrane, bioplinska postrojenja, energetska učinkovitost, pametno upravljanje potrošnjom, skladištenje energije i lokalni energetske modeli mogu smanjiti troškove i povećati otpornost gospodarstava. No za širu primjenu potrebna su stabilna pravila, brže procedure, dostupno financiranje, jasni modeli priključenja na mrežu i savjetodavna podrška. Poljoprivredna i energetska politika zato moraju biti bolje povezane.

Kratki lanci opskrbe važan su element otpornijeg prehrambenog sustava. Modeli izravne prodaje, lokalnih tržnica, dostave, proizvođačkih organizacija, zadružnog povezivanja, lokalne prerade i javne nabave domaće hrane trebaju dobiti veću stratešku važnost. Osobito je važna javna nabava hrane za škole, vrtiće, bolnice, domove i javne institucije. Kada se javnim novcem nabavlja hrana, kriteriji kvalitete, svježine, podrijetla, kratkog lanca i održivosti trebali bi imati veću težinu od same najniže cijene. Prerada je pritom presudna jer bez nje Hrvatska ostaje na nižoj razini dodane vrijednosti. Potrebno je razvijati skladištenje, doradu, preradu, pakiranje, brendiranje, distribuciju i izvoz kvalitetnih proizvoda.

Javna uprava mora postati razvojni partner proizvođačima. Prečeste promjene pravila, složena dokumentacija, dugi rokovi, fragmentirane nadležnosti i nedovoljna koordinacija obeshrabruju ulaganja. Ministarstvo nadležno za poljoprivredu i prehrambeni sektor treba istodobno osigurati usklađenost s europskim okvirima i prevesti ih u mjere koje odgovaraju hrvatskim okolnostima. To znači da politike moraju biti dovoljno fleksibilne da uvažavaju potrebe terena, ali i dovoljno strateške da ne rasprše sredstva na prevelik broj nepovezanih mjera. Potrebni su jasni prioriteti, mjerljivi učinci i bolja koordinacija resora poljoprivrede, gospodarstva, energetike, obrazovanja, regionalnog razvoja, digitalne transformacije i financija.

AKADEMIJA TEHNIČKIH ZNANOSTI HRVATSKE
CROATIAN ACADEMY OF ENGINEERING

Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), članica je Međunarodnog vijeća akademija tehničkih znanosti i inženjerstva (CAETS), sa sjedištem u Washingtonu, DC, SAD, od 2000., a od 2005. članica je Europskog vijeća akademija primijenjenih znanosti, tehnologija i tehničkih znanosti (Euro-CASE), sa sjedištem u Parizu, Francuska, EU.

Iz rasprave proizlaze sljedeće ključne preporuke. Zelene ciljeve treba sustavno povezati s prehrambenom sigurnošću, konkurentnošću i proizvodnom održivošću. Hrvatska treba jasnije definirati strateške sektore prehrambene samodostatnosti i prema njima usmjeriti ulaganja. Potpore treba više vezati uz stvarnu proizvodnju, ulaganja, zapošljavanje, tehnološku modernizaciju i dodanu vrijednost. Potrebno je ubrzati rješavanje zemljišnih pitanja, komasacije i dostupnosti državnog zemljišta aktivnim i mladim proizvođačima. Treba snažno ulagati u znanje, savjetodavne službe, interdisciplinarno obrazovanje i cjeloživotno učenje. Pametnu poljoprivredu treba učiniti operativno dostupnom kroz pilot-projekte, demonstracije, standardne modele primjene, financiranje i jednostavnije procedure. EDIH-ovi i slični inovacijski instrumenti trebaju postati sustavna podrška poljoprivrednicima i agri-food poduzećima. Poljoprivrednu politiku treba bolje povezati s energetsom politikom. Treba jačati kratke lance opskrbe, lokalnu preradu i javnu nabavu kvalitetne domaće hrane. Javna uprava mora pojednostaviti procedure, ubrzati provedbu mjera i postati aktivni partner proizvođačima.

Zaključno, Europski zeleni plan u hrvatskoj poljoprivredi nije neprovediv, ali nije provediv sam od sebe. Njegov uspjeh ovisit će o tome hoće li se provoditi kao skup administrativnih obveza ili kao razvojni dogovor države, proizvođača, znanosti, tehnologije, financijskog sektora i ruralnih zajednica. Hrvatska ima ozbiljne izazove: nedovoljnu samodostatnost u važnim prehrambenim sektorima, slabiju investicijsku bazu dijela gospodarstava, neriješena zemljišna pitanja, manjak radne snage, demografsko pražnjenje sela, nedovoljnu digitalizaciju i administrativnu složenost. Ali ima i stvarne mogućnosti: kvalitetne prirodne resurse, proizvođače koji žele ulagati, akademske i tehnološke institucije koje mogu ponuditi znanje, europske instrumente koji mogu pomoći modernizaciji te rastuću svijest da je proizvodnja hrane strateško pitanje.

Zato zelena tranzicija ne smije biti shvaćena kao pritisak na poljoprivredu, nego kao prilika za njezinu modernizaciju. Ta se prilika može ostvariti samo ako održivost bude povezana s proizvodnjom, konkurentnošću, znanjem, tehnologijom, energijom i konkretnom podrškom proizvođačima. Hrvatska poljoprivreda ne treba manje ambicije, nego bolje uvjete provedbe: jasnije prioritete, pravednija pravila, razvojno usmjerene potpore, manje administrativne fragmentacije, više znanja, više tehnologije i više povjerenja između države i proizvođača. Samo tako Europski zeleni plan može postati instrument razvoja hrvatske poljoprivrede i poljoprivredno-prehrambenog sektora, a ne samo još jedna regulatorna obveza.

Predsjednik Akademije tehničkih znanosti Hrvatske

Prof. emer. dr. sc. Vedran Mornar

AKADEMIJA TEHNIČKIH ZNANOSTI HRVATSKE
CROATIAN ACADEMY OF ENGINEERING

Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), članica je Međunarodnog vijeća akademija tehničkih znanosti i inženjerstva (CAETS), sa sjedištem u Washingtonu, DC, SAD, od 2000., a od 2005. članica je Europskog vijeća akademija primijenjenih znanosti, tehnologija i tehničkih znanosti (Euro-CASE), sa sjedištem u Parizu, Francuska, EU.

Na okruglom stolu sudjelovali su kao predavači i panelisti:

1. **Marija Petir**, predsjednica Odbora za poljoprivredu Hrvatskoga sabora. **Europski zeleni plan i konkurentnost hrvatskog agri-food sektora: održivost proizvodnje hrane, razvoj ruralnih područja i otpornost hrvatske poljoprivrede.**
2. **Dino Gelemanović**, Poljo-Davor d.o.o. **Prema održivoj i konkurentnoj hrvatskoj poljoprivredi: iskustva i preporuke iz prakse.**
3. **Prof. dr. sc. Aleksandar Mešić**, dekan Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. **Obrazovanje, znanje i inovacije za zelenu tranziciju hrvatske poljoprivrede: uloga Agronomskog fakulteta u razvoju održivog i konkurentnog agri-food sektora.**
4. **Prof. dr. sc. Stjepan Bogdan**, Fakultet elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. **Pametna, inovativna i održiva poljoprivreda - iskustva u provedbi projekata digitalizacije u poljoprivredi.**
5. **Prof. dr. sc. Hrvoje Džapo**, Fakultet elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. **Digitalne tehnologije kao instrument implementacije Europskog zelenog plana: uloga EDIH mreže.**
6. **Dr. sc. Silvio Šimon** (kao panelist), načelnik Sektora za provedbu mjera i intervencija ruralnog razvoja u Upravi za potpore poljoprivredi i ruralnom razvoju Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva. **Kako Ministarstvo vidi ravnotežu između europskih zelenih ciljeva i potrebe da Hrvatska očuva i poveća vlastitu proizvodnju hrane, posebno u ruralnim područjima.**

Voditelj i moderator okruglog stola s panelom te uvodničar:

Prof. emer. dr. sc. Nedjeljko Perić, Fakultet elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu i utemeljitelj Inovacijskog centra Nikola Tesla. **U kojoj je mjeri provediv Europski zeleni plan?**